

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.043 van 14 januari 2013
in de zaak A. 201.790/IX-7417**

In zake : Yaw OWUSU
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Maria Van Weyenberge
kantoor houdend te 1930 Zaventem
Stationsstraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mustapha El Karouni
kantoor houdend te 1210 Brussel
Willemstraat 14/308

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 23 augustus 2011 van de minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor tewerkstelling waarbij aan Yaw Owusu de arbeidskaart C wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 januari 2013.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Maria Van Weyenberge verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Nicolas D'Haenens, die loco advocaat Mustapha El Karouni verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker dient op 15 december 2010 een aanvraag in tot asiel, dat hem op 13 mei 2011 door de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt geweigerd.

De verzoeker stelt beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3.2. Op 24 juni 2011 dient de verzoeker een aanvraag in tot toekenning van een arbeidskaart model C van beperkte duur op grond van zijn status van asielzoeker die een asielaanvraag heeft ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na zijn asielaanvraag nog geen betekening van de beslissing

heeft gekregen van de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

3.3. Op 4 juli 2011 wordt de aanvraag geweigerd. De verzoeker stelt hiertegen op 27 juli 2011 administratief beroep in.

3.4. Op 23 augustus 2011 verklaart de minister het ingestelde administratief beroep ongegrond. De minister overweegt:

“In dit dossier werd een beslissing van weigering van toekenning van de arbeidskaart C genomen krachtens artikel 17, 1°, a) van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Immers, aan de eiser werd op 16 mei 2011 een beslissing betekend die hem het statuut van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus ontzegt, beslissing volgend op zijn aanvraag van 15 december 2010. De beslissing werd bijgevolg betekend binnen de zes maanden na de asielaanvraag.

Ter gelegenheid van zijn beroep herinnert de betrokkene aan het beroep dat hij bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de voormelde weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen heeft ingesteld. In de mate dat dit beroep hangende is, zou hij de toepassing van het voormelde artikel 17 nog kunnen genieten.

Artikel 17,1° bepaalt dat de arbeidskaart C wordt toegekend :

‘a) aan de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen betekening van de beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen’.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen heeft daadwerkelijk binnen de zes maanden te rekenen van de asielaanvraag geweigerd aan de betrokkene het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen – aldus is het niet meer relevant of tegen die weigering al dan niet beroep werd ingesteld. De voorwaarden voor de toepassing van artikel 17 zijn niet langer aanwezig.

Derhalve blijft de weigeringsgrond gehandhaafd”.

Dit is de bestreden beslissing.

3.5. Op 13 september 2011 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep – ambtshalve onderzoek

4. Ambtshalve onderzoekt de Raad van State of de verzoeker in het licht van het tussengekomen arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een belang heeft bij het beroep.

5. Artikel 5 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers luidt als volgt:

“Art. 5. Om arbeid te verrichten, moet de buitenlandse werknemer vooraf een arbeidskaart hebben verkregen van de bevoegde overheid.

Hij mag deze arbeid enkel verrichten binnen de perken van deze arbeidskaart”.

Artikel 17, 1°, a), van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers luidt als volgt:

“Art. 17. De arbeidskaart C wordt toegekend:

1° a) aan de buitenlandse onderdanen die een asielaanvraag hebben ingediend na 31 mei 2007 en die zes maanden na hun asielaanvraag nog geen betekening van de beslissing hebben gekregen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen totdat een beslissing wordt betekend door deze laatste, of, in geval van beroep, totdat een beslissing wordt betekend door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;
[...].”

6. De verzoeker vroeg in zijn hoedanigheid van asielzoeker, de toekenning van een arbeidskaart C op grond van de categorie van personen bepaald in artikel 17, 1°, a) van het voornoemde koninklijk besluit van 9 juni 1999. Op 2 september 2011 erkent de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de verzoeker niet als vluchteling. Hieruit volgt dat, aangezien verzoeker niet langer

tot de categorie van vreemdelingen behoort die op grond van artikel 17, 1°, a) van het voornoemde koninklijk besluit van 9 juni 1999, een arbeidskaart C kunnen worden toegekend, en aangezien niet wordt betoogd dat de verzoeker behoort tot een van de overige, limitatief in artikel 17 van het voornoemde koninklijk besluit opgesomde categorieën, de minister ook na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing verplicht is de arbeidskaart C te weigeren. De verzoeker heeft in deze omstandigheden geen belang bij dit beroep.

7. Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 januari 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Geert Debersaques,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche